

Ukryte wyzwanie przywrócenia Notre-Dame

4 maja 2019

Pałac Elizejski użył pożaru Notre-Dame de Paris do przeprowadzenia projektu, który spoczywał w szufladzie. Prezydent ustanowił nowe zasady, procedury przetargowe i szacunek dla dziedzictwa narodowego, aby nie odbudowywać katedry, ale przekształcić Île de la Cité w wiodący europejski kierunek turystyki w przeddzień igrzysk olimpijskich w 2024 r. Aby uniknąć sądowych ograniczeń, arbitralnie narzucił hipotezę o incydencie budowlanym.

Ogień katedry Notre-Dame

Gdy wieczorem 15 kwietnia 2019 r. ogień zaczął trawić katedrę Notre-Dame, wszystkie francuskie media oraz wiele zagranicznych redakcji zwróciło się w kierunku płonącej katedry. Wiele zagranicznych telewizji rozpoczęło swoje dzienniki z tą wiadomością, ale nie z France 2.

Publiczny kanał planował poświęcić go ogłoszonemu orędziu prezydenta Macrona kończącego „Wielką Narodową Debatę”. Redakcja zupełnie zaskoczona przez ten nieprzewidziany dramat, w całości poświęciła mu swoje wydanie, nie bez uprzedniego pożałowania odłożonej przez prezydent mowy na bliżej nieokreśloną przyszłość. Przemowy, która w oczach redakcji była o wiele ważniejsza.

Powściągliwość większości dziennikarzy i głupota kolejno następujących komentarzy polityków, nagle ukazały ziejącą przepaść między ich mentalnym światem a światem zwykłych francuzów. Dla klasy rządzącej piękno Notre-Dame nie pozwala nam zapomnieć, że jest to pomnik chrześcijańskich przesądów.

Wręcz przeciwnie, dla publiczności jest to miejsce, w którym Francuzi spotykają się jako ludzie, aby wspominać lub dziękować Bogu.

W kategoriach komunikacji, prawdopodobnie tak samo przed i po tym pożarze: większość Francuzów była oszołomiona tą katastrofą i oburzona przez arogancką obojętność klasy rządzącej.

Wyspa Miasta i przemysł turystyczny

Natychmiast po pożarze, prezydent Republiki Emmanuel Macron postanowił nie odbudowywać Notre Dame, ale zrealizować trudny projekt, który czekał w szufladach przez dwa i pół roku.

W grudniu 2015 r. tę misję sponsorował prezydent Republiki François Hollande i burmistrz Paryża Anne Hidalgo. Trwało to cały rok, podczas gdy Emmanuel Macron był ministrem gospodarki, przemysłu i cyfryzacji.

Uczestniczyło w nim wiele osobistości, w tym Audrey Azoulay, ówczesna minister kultury, a obecnie dyrektor UNESCO [1], lub prefekt Patrick Strzoda, a następnie Szef Sztabu Ministra Spraw Wewnętrznych i dziś Emmanuel Macron. Na jej czele stanął prezes Narodowego Centrum Zabytków Philippe Bélaval i architekt Dominique Perrault.

Zauważając, że wyspa Miasta jest, od czasu przebudowy przez barona Haussmanna w XIX wieku, kompleksem administracyjnym zamkniętym dla zwiedzających, mieszczącym Sainte-Chapelle i katedrę Notre-Dame w Paryżu, projekt ten proponował przekształcenie go w „Wyspę-pomnik”. Szansę dla planu stanowiło usunięcie Pałacu Sprawiedliwości, reorganizacja Prefektury Policji i szpitala Hotelu Dieu. Rzeczywiście, teraz będzie możliwe zreorganizowanie wszystkiego.

W ramach przedsięwzięcia powstało 35 skoordynowanych projektów, w tym stworzenie podziemnych tras komunikacyjnych i

baldachim dla wielu wewnętrznych dziedziców, aby uczynić wyspę miejscem koniecznym do odwiedzenia dla 14 milionów turystów rocznie, a być może także Francuzów.

Raport z projektu [2] przywołuje niewiarygodną wartość handlową tego projektu, ale nie mówi ani słowa o wartości dziedzictwa tego miejsca, szczególnie duchowej Sainte-Chapelle i Notre-Dame. Dotyczy on wyłącznie miejsc turystycznych, czyli potencjalnych źródeł dochodu.

Niestety, ten ambitny projekt zdaniem jego autorów, nie mógł zostać zrealizowany szybko, nie tyle z powodu braku finansowania, co z powodu ociążałej maszyny administracyjnej i ogromnych ograniczeń prawnych. Chociaż na wyspie jest tylko kilka osób, najmniejsze wywłaszczenie może trwać przez dziesięciolecia. Jeszcze bardziej niepokojące jest to, że dyrektor Centrum Zabytków Narodowych zdawał się ubolewać nad faktem, że niemożliwe było zniszczenie jednej części dziedzictwa w celu wzmocnienia innej. Itp.

Wybory Pałacu Elizejskiego

W następstwie tych dramatycznych wydarzeń było oczywiste, że darczyńcy będą oferować bardzo duże fundusze, od zwykłych obywateli po właścicieli wielkich fortun. Celem Elysée było zatem ustanowienie autorytetu zdolnego do kierowania zarówno odbudową Notre-Dame, jak i przekształceniem Ile de la Cité.

Następnego dnia, 16 kwietnia, podczas przemówienia telewizyjnego, prezydent Macron oświadczył: „A zatem, tak, odbudujemy katedrę Notre-Dame jeszcze piękniejszą i chcę, żeby została ona ukończona w ciągu 5 lat” [3]. Zapomnijmy o „Ja chcę” będącym charakterystycznym bardziej dla lidera biznesu niż dla wybranego przywódcy narodu. Pięć lat jest niezwykle krótkim czasem, zwłaszcza biorąc pod uwagę półtora wieku, czyli czas budowy katedry. Jest to jednak czas potrzebny na ukończenie prac do momentu igrzysk olimpijskich w 2024 roku a co za tym idzie, dla turystów. To była data zaplanowana przez

plan Bélaval-Perrault.

Dwa dni później 17 kwietnia, Rada Ministrów została całkowicie poświęcona konsekwencjom pożaru. Zarejestrowano trzy ważne decyzje:

1. Wyznaczyć byłego Szefa Sztabu Sił Zbrojnych, generała Jeana-Louisa Georgelina, aby poprowadził z Elysee specjalną misję reprezentacyjną „w celu zapewnienia postępu procedur i pracy, która zostanie podjęta”.

2. Sprawienie, aby Zgromadzenie Narodowe przyjęło projekt ustawy [4], który będzie regulował zbiórkę funduszy, ureguluje nominację generała Georgelina, który osiągnął granicę wieku, a przede wszystkim zwolni misję odpowiedzialną za postępować zgodnie z normalnymi procedurami licytacji,, a przede wszystkim zwalniając jego misję ze wszystkich procedur przetargowych, ustaw o ochronie dziedzictwa i wszelkich ograniczeń, które mogą powstać.

3. Uruchomić międzynarodowy konkurs architektoniczny na odbudowę Notre-Dame.

Podjęto kolejną decyzję: stłumić debatę na temat przyczyn pożaru, aby uniknąć dochodzenia sądowego zakłócającego ten piękny układ.

Państwo kłamie

Natychmiast nowy prokurator Republiki Paryża Rémy Heitz, wyznaczony za osobistym wstawiennictwem Emmanuela Macrona, zapewnia, że dochodzenie kryminalne nie jest uprzywilejowane i że pożar jest związany z wypadkiem na budowie.

Zapewnienie to wywołuje oburzenie ekspertów ze strony strażaków, rzemieślników i architektów, dla których żaden element placu budowy nie był w stanie spowodować takiego pożaru w tym miejscu i z taką prędkością.

Nalegania prokuratora i prefekta policji Didiera Lallementa do zajęcia stanowiska w czasie, gdy żaden dochodzeniowiec nie był w stanie odwiedzić miejsca pożaru, świadczy o opracowaniu oficjalnej wersji, która nie ogranicza się do długiego dochodzenia blokującego miejsce zdarzenia. Podsyca również pytania na temat arbitralnie odrzuconej wersji czynu antychrześcijańskiego lub antyreligijnego, zwłaszcza w kontekście wandalizmu przeciwko kościołom (878 profanacji w 2017 r.), pożaru kościoła św. Sulpicjusza 17 marca, a nawet pożaru meczetu Al-Marwani na Wzgórzu Świątynnym Al-Aksa w Jerozolimie.

Ponadto, wiedząc, że większość dużych pożarów ma miejsce w kontekście projektów dotyczących nieruchomości, należy zbadać hipotezę o celowym podpaleniu umożliwiającym przekształcenie Ile de la Cité. Wszystkie te pytania są całkowicie uzasadnione i pozostaną bez odpowiedzi, jeśli dochodzenie nie zostanie otwarte.

Oczywiście cel Prezydenta Macrona jest godny pochwały, ale jego sposób realizacji jest bardzo dziwny. Realizacja opisanego projektu nie jest możliwa bez zmiany zasad prawa, ale powołanie generała – choć może być gwarancją skuteczności – z pewnością nie gwarantuje poszanowania prawa.

Autorstwo: Thierry Meyssan

Tłumaczenie: Enigmatis

Źródło oryginalne: Voltairenet.org

Źródło polskie: MrEnigmatis.wordpress.com

Przypisy

[1] Audrey Azoulay został wybrany dzięki lobbingsowi Francji, podczas gdy tradycja jest taka, że kraj nie jest zarówno gospodarzem instytucji międzynarodowej, jak i jej przewodniczącym, co więcej, stanowisko to było obiecane osobie pochodzenia arabskiego. Jako dyrektor opublikuje komunikat z aplikacją UNESCO: „UNESCO communiqué on the fire at Notre-Dame

de Paris", Voltaire Network, 16 April 2019, <https://www.voltairenet.org/article206100.html>

[2] „Mission île de la Cité. Le cœur du cœur, Philippe Bélaval et Dominique Perrault", La Documentation française, 2016, https://www.ladocumentationfrancaise.fr/docfra/rapport_telechargement/var/storage/rapports-publics/174000017.pdf

[3] „Discours d'Emmanuel Macron sur la reconstruction de Notre-Dame de Paris", par Emmanuel Macron, Réseau Voltaire, 16 avril 2019, <https://www.voltairenet.org/article206194.html>

[4] „Projet de loi pour la restauration et la conservation de la cathédrale Notre-Dame de Paris et instituant une souscription nationale à cet effet", Assemblée nationale, N° 1881, enregistré le 24 avril 2019, [http://www2.assemblee-nationale.fr/documents/notice/15/projets/pl1881/\(index\)/projets-loi](http://www2.assemblee-nationale.fr/documents/notice/15/projets/pl1881/(index)/projets-loi)